L A P O M A D E L A D I S C O R D I A

Els preus de les diferents varietats de poma han assolit el nivell més baix dels últims anys. La remuneració del nostre treball ha estat casi bé nul.la, gairebé si ha arribat per cobrir les despeses. Aquesta precària situació ens cau sobre nostres espatlles quan a finals d'aquest any l'alça del cost de la vida, en l'últim bieni, ultrapassarà, de sobres, el 25%, digui lo que digui el I.N.E. Està vist que això, per tal d'avaluar la nostra producció, no compta; però si que hom té en compte a l'hora de pagar els "tinglados" monopolistes dels proveedors, o bé quan tenim que fer qualsevol compra o amprar qualsevol servei.

¿ A quin preu arriben les pomes al consumidor ? A Lleida, a 500 metres de la seva horta, la poma es venía a 20 ptes. Per aquells dies el preu de la producció venía a ser de 6 ptes.

A Catalunya produím prop de la mitat de la producció espanyola de poma. S'ens acumula molta quantitat en poc espai de temps: Hem aconseguit pomes que poden conservar-se a les cambres frigorifiques, fins i tot 8 mesos, lo que podría permetre regular de forma racional nostra oferta, a fi de no provocar l'enfonsament del preu. Actualment, quan patim dèficit de capacitat frigorífica, ens la compren a la "collida", les emmagatzemen i les treuen a Març o Abril, percebén preus regulars de 40 ptes./kg. Per això es fa necessari l'accès de tots els pagesos als frigorifics.

¿Qué ha fet, mentrestant, l'Estat? Doncs ha actuat amb retard -com sempre!-, quan ja una bona part de la producció habia estat venuda a preus ruïnosos. La seva actuació -també com sempre!- ha estat més demagògica que efectiva. L'Administració hauría d'haber previst aquesta situació, i abans de començar la campanya garantir un preu mínim, d'acord amb el cost real de la producció i el nostre treball. Concedir crèdits, a un interés que poguem pagar, per la construcció de frigorifícs suficients. Aquesta hagués estat una política amb cara i ulls, en lloc de donar la culpa al pagés per l'alça del preus dels productes alimentaris, tal i com ho ha fet el Ministre de Comerç. !Bona forma d'espolsar-se les puses de sobre! !D'això ja en saben un rato ja els franquistes!

Mentre, nostra possibilitat d'actuació,directa i efectiva, en els organismes oficials té unes limitacions propies de la dictadura que patim. Ni tan sols tenim control sobre les minses subvencions que el Govern conceueix. On van a parar aquestes? Ací entra tota la picaresca dels jerarques i genteta "ben relacionada" i amb "influència", per posar la mà al calaix dels diners...

Tota la pagesia hem de contribuir, mitjançant la nostra acció, a imposar la nostra participació democràtica en els centres de control i gestió, d'acord amb els nostres justos interessos i per llur defensa.

CONTRA L'IMPOST SOBRE EL VI

La política que sobre el vi vol portar a terme el Govern franquista, està promovent un profund descompten entre la pagesia afectada. Es ben cert, doncs, que cada dia que passa constatem que quelcom remou als homes del camp.

L'afer del vi es un altre exemple palés de la malaurada politica anticamperola d'un Règim, significat pel seu caracter antipopular i antidemocràtic, o sigui declaradament feixista.

Heus ací els antecedents sobre el problema del vi que afecta a una bona part de la pagesia de Catalunya i altres indrets d'Espanya: El Govern franquista va vendre l'alcohol vínic a preu de saldo a l'estranger. Però com que és un element indispensable per la elaboració de conyacs i altres begudes alcoholiques a les grans empreses monopolistes, s'ha establert arbitrariament i de fet un nou impost, que consisteix, senzillament, en la entrega obligatoria a baix preu d'un 10% de tot el vi produït. Però no acaba aquí tot. puix endemés el Govern ha importat vi, provocant així una forta caiguda dels preus en origen, sense que s'hegi reflectit en el consum.

Doncs bé, davant aquesta situació els viticultors del Priorat (Cooperative Comarcal de Falset), Terra Alta (Cooperativa de Gandesa), Penedès Cooperativa Comarcal de La Conca de Barberà, Montblanc i altres llocs de Catalunya i d'Espanya s'han negat rotundament a donar el 10% exigit pel Govern franquista.

A La Conca de Barberà han tingut lloc dues assemblees de la Cooperativa, òrgan de decisió suprema, i per votació es va acordar NO PAGAR aquest nou impost. Però la Junta, malgrat les dues assemblees de cooperativistes, no va acatar l'acord, provocant una forta tensió i malestar.

L'organització del Partit Socialista Unificat de Catalunya, fent-se ressó del sentiment popular, va llençar un full denunciant la manera de procedir de la Junta que "atempta directament contra les decisions adoptades per la majoria pagesa, contrariant els interessos de la mateixa i essent incapaços de defendre davant de l'actual Règim de dictadura les més mínimes reivindicacions dels camperols, els quals, teòricament, haurien de representar".

També es denuncia en aquest full la negligència de la Junta a la verema i la inexistència d'una asseguranca social per a la majoria dels camperols i el brutal desfasament dels preus entre producció i consum.

Aquesta reacció en suport dels acords adoptats a l'assemblea de la Cooperativa és altament positiva i contribueix a unir fermament tots els homes del camp, en defensa dels seus interessos, contra la política anticamperola del Règim. Es un pas endavant i un exemple molt instructiu cap a l'organització dels homes de la terra, en la seva lluita per les reivindicacions i contra les arbitrarietats dels jerarques.

! Així és com cal actuar en cada moment i circumstància!

L A E S P E C U L A C I O D E L 'O L I

El decret del Govern sobre l'oli ha provocat gran malestar entre els pagesos oliverers, així com també una gran alarma. Han tingut lloc àmplies assemblees per debatre aquest problema, mobilitzant-se gran nombre de pagesos. Les Germandats, la C.O.S.A. i els medis econòmics se n'han fet ressò, car hom considera que el decret és inadmisible per perjudicar greument els treballadors camperols de l'olivera, que tenen un dels nivells d'ingressos més baixos de la població espanyola.

Fins el 28 de Juliol passat, ja havía estat venuda tota la producció a una mitja inferior al preu màxim autoritzat. La major part de l'oli es trobava a mans dels grans comerciants monopolistes de l'oli i dels envasadors, que són els taurons que imposen llur pròpia llei al mercat. Aquest monopoli és una veritable plaga que escanya el camp.

El conreu no resulta rendable, degut als preus que es paga l'oliva a l'olivarer. Quan el pagés començava de cobrir despeses el Govern va introduir els drets ordenadors a l'exportació, en una quuantía del 40% del seu valor en origen. Es per això que degut a la manca de rendabilitat, a les comarques olivareres de casa nostra han estat arrencades gran quantitat d'oliveres els darrers anys.

Les despeses de conreu s'han incrementat i potser no es poguin recuperar, puix molt possiblement no es recollirà l'oliva a àmplies zones (Terra Alta, Ribera de l'Ebre, Baix Ebre, etz.) Plana, doncs, l'amenaça que s'abandoni l'oliverar, riquesa inapreciable, la pèrdua de la qual lamentarem després.

Com s'ha arribat en aquesta situació insostenible? Al Maig es van exportar 39.366 tones d'oli, de les quals 12.646 d'oli de soja, de preu mòdic. D'altra banda, les deu extractores monopolistes de soja i d'oli de soja no produeixen ni farina ni oli des del Juliol proppassat, i es diu que no tornaran a funcionar fins el desembre.

El Govern, en comptes de llençar al mercat oli de llavors de girasol i de soja, reduía les adjudicacions d'importaciódde soja, amb la qual cosa es rarificava el mercat de l'oli, amb el goig consequent dels grans comerciants i magatzenistes que varen començar d'especular amb l'oli d'oliva, el preu del qual varen enlairar fins a cotes elevadíssimes.

¿Qui s'ha beneficiat de l'especulació de l'oli? En primer terme, el grapat de grans comerciants i envasadors monopolistes, un reduït nombre de grans oliverers latifundistes i els jerarques que amb llurs disposicions decideixen la política de l'oli, amb la qual cosa asseguren els seus "enxufes".

Els pagesos oliverers catalans apoien a tots els camperols oliverers en defensa de la fixació d'un preu minim de garantia per a l'oli, del (segueix a la pàg. 4)

restabliment de la immediata llibertat d'exportació i de la supressió dels drets ordenadors.

Per fixar el preu, entenem que cal tenir en compte el cost real, sobre la base d'un estudi fet per tècnics agrònoms. Que cal assenyalar un marge de benefici igual als altres sectors de la producció. Considerem també que per als olis verges i extrafruitats que es consumeixen a l'estranger, cal mantenir la lliure exportació i preu, ja que no influeixen gens al mercat nacional.

Els camperols oliverers han de reforçar més que mai la seva unitat i s'han de mantenir alerta. Han de confiar en ells mateixos. No s'han de deixar adormir per la fàcil demagògia enganyadora dels jerarques i autoritats franquistes, que a l'hora de la veritat es giren contra llurs interessos.

– o – o – o – o – o – o –

LA PAGESIA SOLIDARIA AMB ELS 113 !!

LLIBERTAT PER A CAMACHO I ELS SEUS COMPANYS !!

El Tribunal d'Ordre Públic s'ha vist obligat a dictar LLIBERTAT AMB FIANÇA per a les 113 personalitats demòcrates de Catalunya, detingudes a la parròquia de Sta. Maria Mitjancera de Barcelona, el 28 d'Octubre passat i que romanien empresonades a la "Modelo". Entre aquestes, s'hi trobaven -com ja vam dir en l'anterior número de "LA VEU"- tres prestigiosos pagesos de Lleida, homes coneguts per llur honestitat, amants de les peculiaritats i aspiracions nacionals del poble català.

La pagesia de Catalunya al exigir siguin regulats i aplicats plenament els drets de reunió i associació (com també varen demanar el Cardenal-Arquebisbe de Barcelona Jubany i els Bisbes de La Seu d'Urgell i Girona), es pronuncia pels drets inalienables de la persona humana, per posar fi a la violència del Règim, per la democràcia a Catalunya i a tots els pobles que integren l'Estat espanyol.

Per tot això, cridem, una vegada més, als homes del camp català a ajudar a aconseguir que el procés obert sigui sobresegut, a recaptar diners per pagar les multes, i al propi temps l'anul.lació de les mateixes. Demanem la més fraternal solidaritat amb els familiars, per tal de que res els hi pugui faltar, i en especial amb els dels tres pagesos lleidatans, a fi de que rebin tot l'ajut i apoi moral i material que són mereixedors.

El Govern franquista, aprofitant la relaxació de les festes de Nadal i Cap d'Any, pensa fer , el día 20 de Desembre, el judici de Marcel.li Camacho i els altres dirigents de Comissions Obreres, entre ells el sacerdot-obrer García-Salve, en precari estat de salut , degut a una perllongada vaga de la fam. LA LLUITA DELS OBRERS ES LA NOSTRA PROPIA LLUITA!! Parlem d'aquest judici amb tots els homes de la terra: als pobles, al café, a les Germandats, a les masies, etz. Expliquem el per qué de la seva lluita i exigim l'AMNISTIA I LES LLIBERTATS POLITIQUES I SINDICALS.